

Rodna Gruda

Jan Slak: Zjutraj šola, popoldne vaje, zvečer koncerti

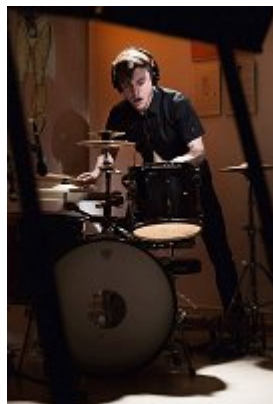
Jan Slak: School in the Morning, Practice in the Afternoon and Concerts in the Evening

Objavljeno dne/Published on: 31.07.2014

Avtor članka/Article Author: Blanka Markovič Kocen; foto: Nada Žgank

Med 21. In 28. avgustom bo v CSU Vodnikova domačija potekala bobnarska delavnica Jana Slaka, študenta tolkal na Drumtrainer Academy Berlin, s katero želi mladi slovenski avtor predstaviti svež in ustvarjalen pristop k učenju ritma in uporabe tolkal. Kot nam je povedal v intervjuju, ki smo ga pripravili že pred njegovim prihodom v Ljubljano, s pomočjo elektronske pošte, seveda, se je v Berlin preselil predvsem zaradi zanimanja za tamkajšnjo glasbeno in umetniško dogajanje.

From 21 through 28 August, the Vodnik Center for Sonorous Art is hosting a drumming workshop by Jan Slak, a percussion student at the Drumtrainer Academy Berlin. The young Slovenian author wishes to present his fresh and creative approach to teaching rhythm and percussion use. In the interview which we have already prepared prior to his arrival at Ljubljana by the means of e-mail, he told us that he moved to Berlin mainly because of his interest in their local musical and art events.

Po letu študija v Ljubljani se je, pravi, dokončno odločil, da bi se rad preživljal z igranjem bobnov. »Željo po selitvi je torej na nek način gnalo pričakovanje, da večje mesto nudi več različnih možnosti za kulturno udejstvovanje.«

Kako ste se znašli v tako velikem mestu? Vam je kdo pomagal, ali ste srečali kakega Slovence?

Znašel sem se predvsem s pomočjo mojim idejam naklonjenih staršev, dekleta, s katerim sva se za selitev odločila skupaj, in sestre, ki v Berlinu živi že nekaj let. Brez njih in potrpežljivih pojasnil kolega, ki sem ga preko glasbe spoznal že pred leti, bi bila selitev in vse spremljajoče birokratske nujnosti bistveno večji napor. Prijetno je tudi dejstvo, da je možno marsikatero informacijo dobiti na facebook strani Slovenci v Berlinu.

Mnoge je v Berlinu navdušila multikulturalnost. Kaj pa je vam najbolj všeč?

Vsekakor živost in raznolikost kulturnega dogajanja!

Ali ste že kdaj prej svoje znanje skušali posredovati tudi Slovincem ali je delavnica, ki jo pripravljate, prva tovrstna?

Zame je ta delavnica prva te vrste. V Berlinu sicer zasebno poučujem bobne, zato imam že precej izdelano idejo tega, kaj lahko ponudim udeležencem, a možnosti, da bi sodeloval in soustvarjal s tako veliko skupino bobnarjev, doslej še nisem imel.

Kako poleg študija najdete čas za nastope? Kje nastopate?

Z bendi večinoma koncertiramo po lokalnih skvotih in klubih, ki podpirajo našo zvrst glasbe. Omenil bi Schokoladen, Monarch, Aantje Oeklesund, Hafenklang v Hamburgu, E-lite Culture v Stolzenhainu in izredno prijeten, kulturno bivanjski projekt M29 v Prenzlauerbergu. Z avdio-vizualnimi projekti nastopamo v manjših

gledališčih in kinodvoranah. Pred kratkim sem na primer s predstavo #2.06 nastopil na filmskih festivalih v Londonu in Edinburghu.

Poleg tega moramo študenti akademije Drumtrainer ob zaključku vsakega semestra kot del izpita organizirati javni koncert. S tem nam poleg očitne »terenske prakse« ponudijo tudi možnost, da se izpostavimo, navajamo komercialne stike ali pa naletimo na kak bend, ki ravno išče bobnarja. Konec koncev je cilj šole študente izuriti in pripraviti za življenje profesionalnega glasbenika.

Drugače pa: šola zjutraj, vaje popoldne in koncerti zvečer! Če pa se ravno zgodi, da zaradi daljšega obdobja koncertiranja zamudiš nekaj dni študija, so profesorji glede tega vedno zelo razumevajoči in vedno se najde način, da nadoknadiš zamujeno gradivo.

Kakšen je odnos Nemcev do glasbe v primerjavi s Slovenci?

Hmmm ... Težko rečem, ne da bi pretirano posploševal. Ker živim v Berlinu, je moja izkušnja morda bolj kot »tipično nemška« multikulturalna.

Komercialno so tu najbolj priljubljene zvrsti techno, soul, funk in hip hop. Pa seveda »šlagerji«. Komerciala se, kolikor vem, od naše ne razlikuje kaj dosti, z izjemo dejstva, da je Berlin Meka za techno.

V alternativni je veliko mladih, ki na lastno pobudo organizirajo koncerte, imajo DIY založbe, izdajajo časopise, so mogoče pripravljene plačati malo več za vstopnino, tudi če gre za neuveljavljen bend, in tako aktivno soustvarjajo svoje scene. Najverjetneje je to največja razlika. Ne bi pa rekel, da je to tipično nemška stvar. Menim, da je odnos do glasbe bolj stvar vsakega posameznika. Ne verjamem v nacionalne stereotipe.

Kot že rečeno, večje mesto ponuja več prostorov za dogajanje in bolj raznolik program. Več klubov, delavnic, jam sessionov, pouličnih glasbenikov, večmedijskih dogodkov ipd. Veliko podpore pride tudi s strani turistov, ki jih v mesto privlači ravno živost kulturnega dogajanja.

Se nameravate po končanem študiju vrniti v Slovenijo?

Nekega dne vsekakor. Ljubljana je moj dom. Ampak mogoče bi pred tem skočil pogledat še kam drugam. Če bo le možno.

Kje se vidite v prihodnosti?

(smeh) Kaj pa vem ... Življenje je nepredvidljivo. Načrte si delam korak za korakom in se s stvarmi spopadam, ko mi pridejo naproti.

Trenutno s skupino Kalek načrtujemo izdajo prvega EP-ja. Snemanje, grafično oblikovanje in izdajo nameravamo izvesti popolnoma sami. S tem se bomo končno prvič predstavili širši javnosti.

Konec avgusta načrtujem snemanje s punk rock skupino Verbrandskasten, zatem delavnico v Centru sonoričnih umetnosti Vodnikova domačija v Ljubljani, potem pa še snemanje EP-ja s skupino Dwarphs v sodelovanju z ljubljanskimi Canyon observer. V živo naju bo pri nas najverjetneje možno slišati 1. septembra v trgovinici LWGN na Trubarjevi. Čakam še na izid plošče Volkana T., za katero sem že dobri dve leti nazaj snemal bobne.